

(המשך מעמוד 9)

המסוימת היתה שלראש-הממשלה של המדינה הישראלית יודיעו מראש, לפני נסיעתו לפגישה שנקבעה, מהי עמדת הממשלה האמריקאית לגבי הפרוייקט..."

זוהי דוגמה לסיגנון המחתר-תי הנקוט בתזכירים. "המדינה הישראלית" היא ישראל, וראש-הממשלה הוא פרס. מדוע ראה ולך צורך להשתמש בשמות-צופן? מדוע היה צורך להסתיר משהו? מדוע הועברו מיכתבים בצורה מחתרתית בזאת, המזכירה סרטי-ריגול?

● ספק לי גם מידע נוסף, בעל-פה..."

כנ"ל. מדוע בעל-פה? מדוע אי אפשר היה להעלותו בכתב? ● כולנו מכירים בכך שלא היינו משיגים התקדמות אילמלא הוא (רפי פורט) היה משיג את תבילת-הביטחון שיש בה התמורה שלעולם לא ידובר עליה, אך שהיא מובנת היטב, שעזרה להשגת ההתחייבות מצד המדינה הישראלית."

זהו הסוק המרשיע ביותר בפרשה כולה. הוא המור מאין כמותו.

נאמר כאן בצורה-חרמשמעתית כי "המדינה הישראלית" (ישראל) סיפקה את ההתחייבות (לשיעבוד 400 מיליון הדולרים מכספי הסיוע) בעיקבות התמורה (במקור מופיע המושג הלאטיני קוויד-פרוקו) שניתנה, ושסור לדבר עליה "לעולם".

המשמעות היחידה לניסוח זה היא שוחר.

● ברור שיש לו (לרפורט) היחסים, האמינות והאמון של ההנהגה (הישראלית), הרושם להשגת ההתחייבות הזאת... לא היינו מגיעים עד הלום בלי השתתפותו."

כאן זה נאמר בבירור: הכל הושג תודות ליחסים האישיים של רפורט עם פרס, והאמון שפרס רחש לו.

● על ממשלת ארצות-הברית למי צוא דרך... כדי לאפשר למדינה הישראלית לרשת לספק ערכות על 400 מיליון דולר (למעשה 340 עד 360 מיליון דולר) על בסיס ישרי... מבלי שצדד כזה יפגע בגמישות הכספית, באשראי בינלאומי או ביציבות הכלכלית הפנימית שלה."

● המיכתב (של פרס) צריך להיות מחוץ לראש-הממשלה ולהפוך ללא-מיסמך. זה נדרש."

כאן מובאת דרישה זו בפעם השנייה, דבר המוכיח כי פרס היה מודאג מאוד כבר שישנה ימים אחרי שכתב את המיכתב. ברור שהיה מודע לאופיו המרשיע.

● יש להכניס מחדש את רפורט לריזונים... יחסי האישים הקרובים עם המדינה הישראלית ומנהיגותה מחייבים את נוכחותו (בריונים)..."

● השאלה היא אם ניתן להגשים (את השיעבוד הישראלי) מבלי לערב בעניין אגפים אחרים של הממשלה (האמריקאית), ובמיוחד את הקונגרס. משמע: היה צורך להסתיר את העניין גם מעיני הקונגרס. עדות חותכת לחוסר-הבשרות של הפרשה כולה.

● אעביר בעל-פה קטעים אחרים של התזכיר..."

בלומר, הם עדינים מדי אף לתזכיר פרטי סודי בזה.

● התוכן (של המסר בעל-פה) מוכיח באופן מהותי את אמינותו של רפורט ויחסו עם המדינה הישראלית."

כלומר, יש פרטים לגבי יחסו של רפורט עם פרס שהם כה עדינים, עד שאין לרשום גם בתזכיר סודי ואישי כזה.

● "תיבת פאנורה"

שבוע נתן ברוס רפורט את הגירסה שלו ללוס-אנג'לס טיימס. היא היתה בלתי-אמינה בעליל.

נראה כי רפורט תודרך על-ידי אנשי-פרס, כי הוא השתמש בבריו כמותן המילים עצמן שבתן השתמש פרס קודם לכן. "ישראל אינה רפובליקת-כננות...אם אתה מדבר עם מנ"היג'מיפלגה בישראל ואומר משהו על שוחר, הוא יעיף אותך החוצה ורך החלון"

"לזרוק דרך החלון" — זוהי הנספחה המדוייקת שבה השתמש פרס עצמו.

גם ההסברים עצמם רחוקים מאוד, ונועדו בכיור לספק אליבי לצעדים תמוהים. תוך כדי כך אישר רפורט כמה עובדות יסודיות:

● הפנייה הראשונה אליו, בעניין הפרוייקט, באה כדי לברר את עמדתה של ממשלת-ישראל. כלומר, הוא שותף לעניין מלכתחילה בגלל קשריו בישראל. קרי: עם שימרון פרס.

● הוא עמד להרוויח בפרוייקט 450 אלף דולר ליום.

● הוא התכוון לתת "לישראל" שליש מן הרווחים האלה, כשותפה סודית במיפעל.

● ההבטחה של פרס שלא לפגוע בצניור לא הספיקה, והיה צורך לשעבר כסף המגיע לישראל. לכן הובטח שיתוף "ישראל" ברווח.

● שום דבר בעניין זה לא הועלה על הכתב.

● הוא שיתף בעניין את ולך, כדי להגיע אל רוברט מקפארלן, או ראש המועצה לביטחון לאומי.

● מקפארלן הציע להקדיש לעניין "תקציב מיוחד". רפורט מרמז שהכוונה לשוחר.

● אם ילחצו עליו, יפתח רפורט "תיבת פאנורה".

● ולך הוא בעל "מוח מעוות", ולא הבין מה שהוא, רפורט, אמר לו.

כל הסיפור הזה צולע. איד יכלה ישראל להיות שותפה סודית במיפעל עיראקי? האם היה הדבר נשמר כסוד מעיני העיראקים?

אם היה זה סידור רישמי עם ישראל, מדוע לא נערך הסכם בכתב? מדוע היו כל המגעים באמצעות אנשים כמו רפי פורט, בשיטות חשודות?

אם הכל היה כשר, היכן כאן "תיבת פאנורה", שאפשר לפתוח אותה ול-הכיר בה את השליטון האמריקאי?

רוברט ולך לא היה ידוע כאיש אמון של מקפארלן. אך הוא היה ידוע מאוד כאיש-אמונו של מיו. מיו הוא שסלל את הדרך למקפארלן, אחרי ששולף סירב לנגוע בעניין. מדוע מעלים רפורט עובדות אלה?

אם התכוון מקפארלן לפתוח "תקציב סודי" לשם שוחר, כפי שרומז רפורט, את מי צריך היה לשחרר?

מה נאמר בתיק הסי-איי-אי על רפורט, שהסך אותו לאיש בלתי-יציב בושינגטון?

מדוע היה ולך צריך לשקר? מדוע היה ולך צריך למסור ריווח כוזב על מה שאמר לו רפורט?

כל זה בלתי-סביר בעליל. זוהי גירסת-אליבי מובהקת, שבאה לחסות על משהו ועל מישהו.

סכנה של סחיטה

ב עוד ימים מעטים יחליט החוקר קר האמריקאי אם יש מקום להעי מיד את מיו לריון על ייזום של תוכנית לשחרר ממשלה וזה או מנהיגים זרים, או ידיעה על כך, או קשירת-קשר לצורך זה. אלה הן עבירות לפי החוק האמריקאי, אם הדבר נעשה תוך שימוש במכשירים ממלכתיים, כמו הדואר.

מבחינת האמריקאים אין חשיבות לחלקה של מיפלגת-העבודה בפרשה. אולם לפי החוק הישראלי, קבלת שוחר מהווה עבירה גם אם לא שולם השוחר בפועל.

מעבר לכל אלה, מתעוררת שאלה מביכה: אם אכן היו דברים בלתי-ישרים, ואם אני שים כמו אד מיו, ג'ורג' שולץ והנשיא רונלד רגן יודעים על כך — איך זה משפיע על כרי-שריית-סקוד של שימרון פרס?

הדרך היפה ביותר להגן על

העץ היא

ב-קסילדקור

צבע מגן עץ XYLADECOR 200

ב-קסילמון

XYLAMON

צבע יסוד לכל שיטות הצביעה

קסילדקור וקסילמון הטובים בעולם להגנה על כל סוגי העץ ומיועדים לשימוש קירות

עץ בחוץ ובפנים הבית, תקרות עץ, חלונות, משקופים, דלתות, מדפים, רהיטי גן וכמובן בתים, וילות וקוטג'ים הבנויים מעץ.

הקסילמון הינו תכשיר יסוד לחיסון ושימור עץ בפני פיטריות ריקבון וחרקים.

קסילדקור וקסילמון נבחנו ואושרו מכון התקנים לבניה בגרמניה המערבית.

להשיג: כל בו שלום מחלקת "עשה זאת בעצמך", המשביר המרכזי, המשביר לצרכן, היפרשוק של תנובה ובחנויות המובחרות לצבעים וחומרי בניה, ברחבי הארץ.

הפצה ארצית: נשר מברשות

טל' 03-824057, 03-831094, 03-825286